

Міст. – 26.05.2022

Олександра Бодняк

Історія пекаря з Польщі, який приїхав допомагати українцям

Яцек Полевський — етнолог за освітою і пекар-самоук із Познані. Його пекарня «Чорний хліб» працює вже близько десяти років. Коли почався повномасштабний наступ рф на Україну, у пекарні вивісили український стяг і почали збірку на допомогу українцям. А власник завантажив машину борошном і проїхав понад 1 тис. км зі західної Польщі до Києва. Тепер він зі старшим сином і приятелем пече хліб у Бучі для цивільних і військових, а також відновлює місцеву пекарню.

<https://meest-online.com/ukraine/society/istoriya-pekarya-z-polschi-yakyj-pryjihat-dopomahaty-ukrajintsyam/>

Яцек Полевський — етнолог за освітою і пекар-самоук із Познані. Його пекарня «Чорний хліб» працює вже близько десяти років. Коли почався повномасштабний наступ Російської Федерації (РФ) на Україну, у пекарні вивісили український стяг і почали збірку на допомогу українцям. А власник завантажив машину борошном і проїхав понад 1 тис. км зі західної Польщі до Києва. Тепер він зі старшим сином і приятелем пече хліб у Бучі для цивільних і військових, а також відновлює місцеву пекарню.

Яцек Полевський розповідає про свою пекарню у Познані: там випікають хліб із органічних складників на власній заквасці і за власними рецептами. Мають постійних клієнтів і свої традиції. У пекарні працюють і двоє українців. Справи ішли, як і в будь-якого малого бізнесу, який любить своїх клієнтів, а вони — його.

З 1 березня планували підняти ціни на хліб, адже ціни в Польщі теж зростають. Та коли РФ вдалась до великої агресії проти України, пекарня «Чорний хліб» змінила свої плани — крім того, що відмовились від підвищення цін, розуміючи, що війна вплине і на поляків.

Житній хліб пекар називає «цеглинками». Цікаво, що продаж символічних «цеглинок» — спосіб благодійності, який використовували для будівництва чи відновлення різних громадських об'єктів і церков ще півтора століття тому, а буханець хліба — один із найпромовистіших символів для українців, символ життя.

Пекар каже, що довго тримався «поза емоціями» і відстежував коментарі воєнних експертів, а не новини у популярних засобах масової інформації, та коли побачив кадри того, що росіяни зробили в Бучі на Київщині, таки не втримався. Знайшов власників місцевої пекарні «Хатинка пекаря», яку російські загарбники перетворили на свій командний пункт, і став збиратися у дорогу, в очікуванні дня, коли українські військові дозволять людям повертатись до Бучі. Місто відкрили 14 квітня, тоді ж п. Яцек виїхав із Познані.

Його план був простий — зібрати 10 тис. PLN на всю можливу кількість житнього борошна і а дорогу. 25-кілограмовий мішок такого органічного борошна коштує 100 PLN, це — 50 хлібин для українців. Спершу п. Полевський купив 500 кг борошна у Польщі, потім ще 600 — у Львові дорогою до Києва. Небайдужі поляки пожертвували на справу пекаря вже 27 тис. PLN і він продовжує купувати борошно вже на Київщині. Також за ці кошти можна буде допомогти й іншим місцевим пекарням, які теж виходять на контакт із польським колегою.

Яцек Полевський розповідає, що найбільше його вразили не масштабні руйнування у Бучі,

а інше: «Порожньо, скрізь порожньо, немає людей і тихо, бігають тільки пси». Та скоро він познайомився з людьми, які залишились в місті або повернулись в Бучу після її звільнення від російських окупантів. «Вчора були в районі, де люди не мають ані води, ані газу, ані світла. Вони збираються у подвір'ях і розпалюють вогнища, щоб приготувати разом їжу. Ми знайомимось, спілкуємось, жартуємо, п'ємо горілку — соціалізуємось. Дуже милі люди — одразу запрошують нас на якісь шашлики, пригошають. Військові нас вітають. Це дуже зворушливо і по-доброму», — розповідає пекар.

Та його головне завдання — випікати хліб для людей, які є в місті, та для військових, а також наводити лад у пекарні. Роблять це разом із власником «Хатинки пекаря» Ярославом, старшим сином Яцека і товаришем, із яким разом приїхали з Польщі.

Пошкодження у «Хатинці пекаря» виявились не критичними, хоча робота є. «Орки розікрали дека для випікання хліба, мабуть, на подарунки дружинам», — додає чоловік. У Бучі волонтери планують залишатися ще недовго, а потім повертатимуться до своїх обов'язків вдома. «Але побачимо. Якщо буде потреба ще виручити колегу, то ми, звісно, затримаємось», — каже п. Яцек.

У Познані пекар і надалі продаватиме «цеглинки» житнього хліба і чорні борошняні сердечка та збиратиме кошти на допомогу біженцям із України. Також, як і раніше, він безкоштовно розвозитиме хліб для них і родин, які їх прихистили.

Крім того, у Познані щороку проводять двомісячну акцію «Хочемо хліба», присвячена Познанському страйку у червні 1956-го, що почався з економічних причин, а переріс у акції проти комуністичної влади. Цього року збірка коштів і продуктів, що триватиме до 28 червня і у якій візьме участь і «Чорний хліб», буде присвячена допомозі українським біженцям. «Сестри і браття з України, ми з вами», — каже п. Полевський.